

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_30_SEDESATA_LETA_KOSMETIKA		
Název materiálu:	60. léta – kosmetika ?		
Předmět:	dějepis	Ročník:	9.
Časová dotace:	1 vyučovací hodina	Datum ověření:	12. 6. 2012
Jméno autora:	Mgr. Martina Šlapalová		
Klíčová slova:	Ženy, krása, prostředky		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Seznámit žáky s běžným životem v 60. letech		
Rozvíjené klíčové kompetence:	K učení		
Anotace, metodický list:	Text pro vyučovací hodinu rozvíjející čtenářskou gramotnost s využitím schématu E-U-R.		
Použité zdroje:	Hrachovcová, Alena. To chce jen klid a zhluboka dýchat. 2. vydání. Praha: Eroika, 2006, s. 75. ISBN 80-86337-58-8		

Popis hodiny	Žáci si přečtou text, podtrhnou, co je zaujalo a jak se liší tehdejší způsob života od dnešního. Pokusí se o vyjádření vlastního názoru na tehdejší dobu. Společně čteme jejich postřehy.
---------------------	---

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Příloha - text

Šedesátá léta - kosmetika ?

Také s kosmetikou to v té době nebylo lehké. Pudr už přestal být v módě a začaly se prodávat barevné krycí krémy. Nanášely se na obličej a nechtěli-li jste vypadat jako klauni s maskou, pak i na krk, a zanechávaly na límcích obleků nevypratelné skvrny. Objevil se první Dermacol – líčidlo, které tak vysušovalo pleť, že po několikerém použití vypadala jako kůra sterého pomeranče. Nebyly k sehnání pořádné laky na vlasy, i vyráběly jsme si je samy, a to tak, že jsme smíchaly tekuté lepidlo Klovatina s vodou v poměru 1:2 a rozprašovaly si ho na vlasy vizírkou. Také bylo možné přibarvit lak červeným, zeleným nebo modrým inkoustem. Při použití takového laku se nesmělo zmoknout, protože barevný inkoust spláchnutý deštěm na ramena obleku byl též špatně odstranitelný.

Nebyly k sehnání řasenky, i mazaly jsme si řasy černým krémem na boty. Později se začala prodávat na řasy Maskara, krém v krabičce s kartáčkem, který se ředil vodou, a nebyla-li po ruce voda, prostě se na něj plivlo. Takto nalíčeným řasám také nesvědčilo vlhko a déšť, protože se pak obtiskly na spodní stranu spodního víčka, při silnějším nalíčení stékala maskara i níže, takže nalíčená krasavice vypadala jako medvěd panda. Pak se na oční víčka začaly malovat linky, které byly na vnější straně oka zakončeny hezky prohnutým ocáskem. Nebyly k sehnání dostatečně tenké štětečky, i používaly se štětce na vodovky ostříhané na pár chlupů tak, aby se linka s ocáskem dala dobře namalovat. Rtěnky se nosily tak světlé, že byly skoro až bílé, a to opět bez rozdílu, hodila-li se rtěnka majitelce, či ne. Nehty se nosily namalované perleťovým lakem. Lak naší značky se oloupal po prvním umytí rukou, lak tuzexový vydržel o něco déle, dokonce i jedno umytí nádobí.